

BERNO KONVENCIJA DĖL LITERATŪROS IR MENO KŪRINIŲ APSAUGOS

Priimta 1886 m. rugsėjo 9 d., papildyta 1896 m. gegužės 4 d. Paryžiuje, peržiūrėta 1908 m. lapkričio 13 d. Berlyne, papildyta 1914 m. kovo 20 d. Berne, peržiūrėta 1928 m. birželio 2 d. Romoje, 1948 m. birželio 26 d. Briuselyje, 1967 m. liepos 14 d. Stokholme ir 1971 m. liepos 24 d. Paryžiuje ir pataisyta 1979 m. rugsėjo 28 d.

Sąjungos šalys, įkvėptos vienodo noro kiek įmanoma efektyviai ir vienodai saugoti literatūros ir meno kūrinių autorių teises, pripažindamos 1967 metais Stokholme surengtos Konvencijos peržiūrėjimo konferencijos darbo svarbą,

nutarė peržiūrėti Stokholmo konferencijos priimtą aktą, palikdamos nepakeistus šio akto 1–20 ir 22–26 straipsnius.

Dėl šių priežasčių žemiau pasirašę įgaliojami atstovai, pateikę visus savo įgaliojimus, pripažintus tinkamais ir turinčiais atitinkamą formą, susitarė:

1 straipsnis

Šalys, kurioms taikoma ši Konvencija, sudaro Literatūros ir meno kūrinių autorių teisių apsaugos sąjungą.

2 straipsnis

1. Sąvoka „literatūros ir meno kūriniai“ apima kiekvieną literatūros, mokslo ir meno kūrinį, koks bebūtų jo išraiškos būdas ar forma: knygas, brošiūras ir kitus literatūros kūrinius; paskaitas, kalbas, pamokslus ir kitus tokios rūšies kūrinius; dramos ir dramos-muzikos kūrinius; choreografijos kūrinius ir pantomimas; muzikos kūrinius su tekstu ar be teksto; kinematografijos kūrinius, kuriems prilyginami analogiškais kinematografijai būdais gauti kūriniai; piešimo, tapybos, architektūros, skulptūros, graviravimo ir litografijos kūrinius; fotografijos kūrinius, kuriems prilyginami analogiškais fotografijai būdais gauti kūriniai; taikomosios dailės kūrinius; iliustracijas, žemėlapius, planus, eskizus ir plastikos kūrinius, susijusius su geografija, topografija, architektūra ar mokslu.

2. Sąjungos šalių įstatymams suteikiama teisė nurodyti, kad visi kūriniai ar tam tikros apibrėžtos jų kategorijos nesaugomos, jeigu tie kūriniai neturi kokios nors materialios formos.

3. Vertimai, adaptacijos, muzikinės aranžuotės ir kiti literatūros ar meno kūrinių perdirbimai saugomi kaip ir originalūs kūriniai nepažeidžiant originalaus kūrinio autorinės teisės.

4. Sąjungos šalių įstatymams suteikiama teisė nustatyti įstatymų, oficialių administracinių bei teismų dokumentų ir tokių dokumentų oficialių vertimų apsaugą.

5. Literatūros ir meno kūrinių rinkiniai, pavyzdžiui, enciklopedijos ir antologijos, kurie dėl turinio parinkimo ir išdėstymo yra intelektualinės kūrybos rezultatas, saugomi kaip tokie, nepažeidžiant autorinės teisės į kiekvieną kūrinį, sudarantį tokio rinkinio dalį.

6. Šiame straipsnyje paminėti kūriniai saugomi visose Sąjungos šalyse. Ši apsauga vykdoma autoriaus ir jo teisių perėmėjų naudai.

7. Pagal šios Konvencijos 7 straipsnio 4 dalies nuostatas Sąjungos šalių įstatymams suteikiama teisė nustatyti šių šalių įstatymų taikymo taikomosios dailės kūriniams ir pramoniniams pavyzdžiams bei modeliams ribas, taip pat tokių kūrinių, pavyzdžių bei modelių apsaugos sąlygas. Kūriniai, kurie saugomi kilmės šalyje tik kaip pavyzdžiai ir modeliai, kitoje Sąjungos šalyje turi teisę tik į tokią specialią apsaugą, kuri toje šalyje taikoma pavyzdžiams ir modeliams. Tačiau jei toje šalyje netaikoma jokia speciali apsauga, tokie kūriniai saugomi kaip meno kūriniai.

8. Šioje Konvencijoje numatoma apsauga netaikoma pranešimams apie dienos naujienas arba įprastinės spaudos informacijos pobūdžio pranešimams apie įvairius įvykius.

2bis straipsnis

1. Sąjungos šalių įstatymams suteikiama teisė netaikyti visos ar iš dalies 1 straipsnyje nurodytos apsaugos politinėms kalboms ir kalboms, pasakytoms teismo procesų metu.

2. Sąjungos šalių įstatymams taip pat suteikiama teisė nustatyti sąlygas, pagal kurias paskaitos, kalbos ir kiti tokio pobūdžio viešai paskelbti kūriniai gali būti atgaminti spaudoje, transliuoti eterijoje, perduoti visuomenei laidais ar viešai paskelbti, kaip numatyta šios Konvencijos 11bis straipsnio 1 dalyje, kai toks panaudojimas pateisinamas informavimo tikslais.

3. Vis dėlto autorius turi išimtinę teisę sudaryti savo kūrinių, paminėtų šio straipsnio ankstesnėse dalyse, rinkinį.

3 straipsnis

1. Šioje Konvencijoje numatyta apsauga taikoma:

a) tiek paskelbtų, tiek nepaskelbtų kūrinių autoriams, kurie yra vienos iš Sąjungos šalių piliečiai;

b) pirmą kartą vienoje iš Sąjungos šalių paskelbtų kūrinių ar kūrinių, tuo pat metu paskelbtų Sąjungos šalyje ir neįeinančioje į Sąjungą šalyje autoriams, kurie nėra vienos iš Sąjungos šalių piliečiai.

2. Autoriai, kurie nėra vienos iš Sąjungos šalių piliečiai, bet jų nuolatinė gyvenamoji vieta yra vienoje tų šalių, šioje Konvencijoje prilyginami tos šalies piliečiams.

3. Sąvoka „paskelbti kūriniai“ reiškia autoriaus sutikimu paskelbtus kūrinius, koks bebūtų egzempliorių gamybos būdas, su sąlyga, kad turimas tų egzempliorių kiekis galėtų patenkinti pagrįstus visuomenės poreikius atsižvelgiant į kūrinio pobūdį. Paskelbimu nelaikomas dramos, dramos-muzikos, kinematografijos ar muzikos kūrinio atlikimas, viešas raškusis literatūros kūrinio skaitymas, literatūros ar meno kūrinių perdavimas laidais ar transliavimas eterijoje, meno kūrinio eksponavimas ir architektūros kūrinio pastatymas.

4. Kūrinys laikomas tuo pat metu paskelbtu keliose šalyse, jei jis dviejose ar daugiau šalių buvo paskelbtas per trisdešimt dienų nuo jo pirmojo leidimo.

4 straipsnis

Šioje Konvencijoje numatyta apsauga taikoma, net jei 3 straipsnyje nurodytos sąlygos nėra įvykdytos:

a) kinematografijos kūrinių autoriams, jeigu šių kūrinių gamintojo būstinė ar nuolatinė gyvenamoji vieta yra vienoje iš Sąjungos šalių;

b) pastatytų vienoje iš Sąjungos šalių architektūros kūrinių autoriams ar kitų meno kūrinių autoriams, jeigu šie kūriniai sudaro Sąjungos šalyje esančio pastato ar kitokio statinio dalį.

5 straipsnis

1. Sąjungos šalyse, išskyrus kūrinio kilmės šalį, šios Konvencijos saugomų kūrinių autoriai naudojami tomis teisėmis, kurias tų šalių atitinkami įstatymai jų piliečiams suteikia dabar ar suteiks ateityje, taip pat tomis teisėmis, kurias specialiai suteikia ši Konvencija.

2. Naudojimuisi šiomis teisėmis ir jų įgyvendinimui negalioja jokie formalumai; toks naudojimas ir įgyvendinimas egzistuoja nepaisant to, ar kilmės šalyje yra kūrinio apsauga. Dėl to, nepaisant šios Konvencijos nuostatų, apsaugos ir teisinės gynybos būdus, kuriais autoriams leidžiama saugoti savo teises, reguliuoja tik tos šalies, kurioje tokios apsaugos reikalaujama, įstatymai.

3. Kilmės šalyje apsaugą reguliuoja vidaus įstatymai. Tačiau jei kūrinio, dėl kurio taikoma apsauga pagal šią Konvenciją, autorius nėra to kūrinio kilmės šalies pilietis, jis turi šioje šalyje tokias pat teises kaip ir autoriai, esantys šios šalies piliečiai.

4. Kilmės šalimi laikoma:

a) Sąjungos šalis, kurioje kūrinys paskelbtas pirmą kartą; kai kūriniai paskelbti tuo pat metu keliose Sąjungos šalyse, kurios nustato skirtingus apsaugos terminus, – šalis, kurios įstatymai nustato trumpiausią apsaugos terminą;

b) kai kūriniai paskelbti tuo pat metu neįveinančioje į Sąjungą šalyje ir vienoje iš Sąjungos šalių, – Sąjungos šalis;

c) kai kūriniai nepaskelbti ar pirmą kartą paskelbti neįveinančioje į Sąjungą šalyje, tuo pat metu nepaskelbiant jų Sąjungos šalyje, – ta Sąjungos šalis, kurios pilietis yra autorius, jeigu:

i) kinematografijos kūrinių, kurių gamintojo būstinė ar nuolatinė gyvenamoji vieta yra Sąjungos šalyje, kilmės šalis yra ši šalis; ir

ii) pastatytų vienoje iš Sąjungos šalių architektūros kūrinių ar kitų meno kūrinių, kurie sudaro Sąjungos šalyje esančio pastato ar kitokio statinio dalį, kilmės šalis yra ši šalis.

6 straipsnis

1. Jeigu bet kuri neįveinanti į Sąjungą šalis neįstengia tinkamai apsaugoti autorių, kurie yra vienos iš Sąjungos šalių piliečiai, kūrinių, tokia Sąjungos šalis gali apriboti apsaugą, taikomą tiems kūriniams, kurių autoriai jų pirmojo paskelbimo metu yra kitos šalies piliečiai ir neturi nuolatinės gyvenamosios vietos vienoje iš Sąjungos šalių. Jeigu kūrinio pirmojo paskelbimo šalis pasinaudoja šia teise, kitos Sąjungos šalys neprivalo taikyti kūriniams, kuriems galioja toks specialus režimas, platesnės apsaugos nei ta, kuri jiems nustatyta pirmojo paskelbimo šalyje.

2. Jokie apribojimai remiantis šio straipsnio 1 dalimi netaikomi toms teisėms, kurias autorius įgavo dėl Sąjungos šalyje paskelbto kūrinio prieš tokių apribojimų įsigaliojimą.

3. Sąjungos šalys, kurios vadovaudamosi šiuo straipsniu apriboja autorinės teisės taikymą, praneša apie tai Pasaulinės intelektualinės nuosavybės organizacijos Generaliniam direktoriui (toliau vadinamam Generaliniu direktoriumi) raštišku pareiškimu, nurodydamos tas šalis, kuriose apribojama apsauga, taip pat autorių, esančių tų šalių piliečiais, teisių apribojimus. Generalinis direktorius nedelsdamas perduoda šį pareiškimą visoms Sąjungos šalims.

6bis straipsnis

1. Nepaisant autoriaus turtinių teisių, net ir po jų perdavimo, autorius turi teisę reikalauti pripažinti kūrinio autorystę ir prieštarauti bet kokiam šio kūrinio iškraipymui, išdarymui ar kitokiam pakeitimui, taip pat bet kokiam kitam autoriaus garbei ar reputacijai galinčiam padaryti žalos kėsinimuisi į kūrinį.

2. Šio straipsnio 1 dalyje autoriui suteiktos teisės galioja ir po autoriaus mirties bent jau iki turtinių teisių galiojimo pabaigos, o jas įgyvendina asmenys ar institucijos, įgalioti pagal šalies, kurioje tokios apsaugos reikalaujama, įstatymus. Tačiau tos šalys, kurių įstatymai šio akto ratifikavimo ar prisijungimo prie jo metu nenustato visų šio straipsnio 1 dalyje išvardytų teisių apsaugos po autoriaus mirties, gali numatyti, kad kai kurios iš šių teisių po autoriaus mirties gali nustoti galioti.

3. Teisinės gynybos būdus šiame straipsnyje numatytoms teisėms apsaugoti reguliuoja šalies, kurioje reikalaujama apsaugos, įstatymai.

7 straipsnis

1. Šioje Konvencijoje nustatytą apsaugos terminą sudaro autoriaus gyvenimo laikas ir penkiasdešimt metų po jo mirties.

2. Tačiau kinematografijos kūriniams Sąjungos šalys gali nustatyti, kad apsaugos terminas pasibaigia praėjus penkiasdešimčiai metų po to, kai kūrinys autoriaus sutikimu tapo prieinamas visuomenei arba, jei tokiu per penkiasdešimt metų nuo kūrinio sukūrimo netapo, praėjus penkiasdešimčiai metų po kūrinio sukūrimo.

3. Šios Konvencijos nustatytas anonimiškai ir pseudonimu paskelbtų kūrinių apsaugos terminas pasibaigia praėjus penkiasdešimčiai metų po to, kai kūrinys teisėtai tapo prieinamas visuomenei. Tačiau jeigu pseudonimu paskelbto kūrinio autoriaus asmenybė nekelia abejonių, apsaugos terminas yra šio straipsnio 1 dalyje nustatytas terminas. Jeigu anonimiškai ar pseudonimu paskelbto kūrinio autorius per anksčiau nurodytą terminą atskleidžia savo tikrąjį vardą, taikomas šio straipsnio 1 dalyje nurodytas apsaugos terminas. Sąjungos šalys neprivalo saugoti anonimiškai ir pseudonimu paskelbtų kūrinių, kai yra pakankamai pagrindo manyti, kad nuo jų autoriaus mirties praėjo penkiasdešimt metų.

4. Sąjungos šalių įstatymams suteikiama teisė nustatyti fotografijos ir taikomosios dailės kūrinių, saugomų kaip meno kūriniai, apsaugos terminą; tačiau šis terminas neturi būti trumpesnis kaip dvidešimt penkeri metai, kurie skaičiuojami nuo tokio kūrinio sukūrimo datos.

5. Po autoriaus mirties nustatytas apsaugos terminas ir šio straipsnio 2, 3, 4 dalyse numatyti terminai pradami skaičiuoti nuo autoriaus mirties ar nuo kito šiose dalyse numatyto įvykio dienos, bet visada tie terminai pradami skaičiuoti nuo sausio 1 dienos po tų metų, kuriais mirė autorius ar buvo įvykis.

6. Sąjungos šalys gali nustatyti ilgesnius apsaugos terminus nei numatyti šio straipsnio dalyse.

7. Pagal šios Konvencijos Romos aktą įsipareigojimus priėmusios Sąjungos šalys, kurių nacionaliniai įstatymai, galiojantys šio akto pasirašymo metu, nustato trumpesnius apsaugos terminus nei numatyti šio straipsnio ankstesnėse dalyse, turi teisę tuos terminus išlaikyti, ratifikuodamos šį aktą ar prisijungdamos prie jo.

8. Bet kuriuo atveju šiuos terminus reguliuoja įstatymai tos šalies, kurioje reikalaujama apsaugos; tačiau jei šios šalies įstatymai nenumato ko kita, terminas negali būti ilgesnis nei kūrinio kilmės šalyje nustatytasis.

7bis straipsnis

Ankstesniojo straipsnio nuostatos taip pat taikomos bendraautorių sukurtiems kūriniams su sąlyga, kad terminai, kurie yra nustatomi nuo autoriaus mirties, skaičiuojami nuo paskutiniojo išgyvenusio bendraautoriaus mirties datos.

8 straipsnis

Šios Konvencijos saugomų literatūros ir meno kūrinių autoriai per visą jų teisių į originalius kūrinius terminą turi išimtinę teisę versti ir leisti versti savo kūrinius.

9 straipsnis

1. Šios Konvencijos saugomų literatūros ir meno kūrinių autoriai turi išimtinę teisę leisti atgaminti šiuos kūrinius bet kokia forma ar būdu.

2. Sąjungos šalių įstatymams suteikiama teisė atskirais ypatingais atvejais leisti atgaminti tokius kūrinius su sąlyga, kad šis atgaminimas neprieštarautų įprastiniam kūrinio naudojimui ir nepažeistų teisėtų autoriaus interesų.

3. Bet koks garso ar vaizdo įrašas pagal šią Konvenciją yra laikomas atgaminimu.

10 straipsnis

1. Leidžiama cituoti kūrinį, kuris iki šio laiko teisėtai jau tapo prieinamas visuomenei, su sąlyga, kad toks citavimas būtų suderinamas su gerais papročiais ir jo mastas pateisintų tikslą įskaitant ir spaudos apžvalgos forma pateikiamas laikraščių bei žurnalų straipsnių citatas.

2. Sąjungos šalių įstatymai ir egzistuojantys specialūs susitarimai ar susitarimai, kurie bus sudaryti ateityje, gali leisti panaudoti literatūros ar meno kūrinius tikslą pateisinančiu mastu kaip iliustracijas leidiniuose, televizijos ir radijo laidose, garso ar vaizdo įrašuose mokymo tikslams su sąlyga, kad toks panaudojimas būtų suderinamas su gerais papročiais.

3. Naudojant kūrinius pagal šio straipsnio ankstesnes dalis, turi būti nurodomas šaltinis ir autoriaus vardas, jei šis nurodytas tame šaltinyje.

10bis straipsnis

1. Sąjungos šalių įstatymams suteikiama teisė leisti laikraščiuose ar žurnaluose einamaisiais ekonomikos, politikos ir religijos klausimais paskelbtus straipsnius ar tokius pačius eteryje transliuotus kūrinius atgaminti spaudoje, eteryje ar juos viešai paskelbti visuomenei laidais tais atvejais, kai teisė atgaminti, transliuoti eteryje ar paskelbti laidais nebuvo specialiai aptarta. Tačiau šaltinis visada turi būti aiškiai nurodytas; teisinės šio įsipareigojimo nesilaikymo pasekmės nustato tos šalies, kurioje reikalaujama apsaugos, įstatymai.

2. Sąjungos šalių įstatymams taip pat suteikiama teisė nustatyti sąlygas, kuriomis literatūros ir meno kūriniai, parodyti ar paskelbti einamųjų įvykių apžvalgose, gali būti informacijos tikslą pateisinančiu mastu atgaminti ar tapti prieinami visuomenei einamųjų įvykių apžvalgose fotografijos ar kinematografijos priemonėmis arba transliavimo eteryje ar paskelbimo visuomenei laidais būdu.

11 straipsnis

1. Dramos, dramos-muzikos ir muzikos kūrinių autoriai turi išimtinę teisę leisti:

- i) viešai atlikti savo kūrinius, įskaitant visus viešo atlikimo būdus bei priemones;
- ii) bet koku būdu paskelbti visuomenei savo kūrinių atlikimus.

2. Tokias pat teises dramos ar dramos-muzikos kūrinių autoriai turi dėl savo kūrinių vertimo per visą jų teisių į originalius kūrinius galiojimo laiką.

11bis straipsnis

1. Literatūros ir meno kūrinių autoriai turi išimtinę teisę leisti:

- i) transliuoti savo kūrinius eteryje ar viešai skelbti juos visuomenei bet koku kitu belaidžiu ženklu, garsu ar vaizdo siuntimo būdu;
- ii) viešai skelbti visuomenei eteryje jau transliuotus kūrinius laidais ar belaidžiu būdu, kai tai daro kita nepradinė organizacija;
- iii) viešai skelbti transliuotą eteryje kūrinį garsiakalbiu ar bet koku kitu ženklu, garsu ar vaizdu siuntimo prietaisu.

2. Sąjungos šalių įstatymai gali nustatyti šio straipsnio 1 dalyje numatytų teisių įgyvendinimo sąlygas, tačiau šios sąlygos bus taikomos tik tose šalyse, kurios jas nustatė. Šios sąlygos jokių būdu negali pažeisti nei asmeninių neturtinių autoriaus teisių, nei jo teisės gauti teisingą honorarą, kurį, nesant susitarimo, nustato kompetentinga institucija.

3. Jei nenumatyta ko kita, pagal šio straipsnio 1 dalies nuostatas suteiktas leidimas nesuteikia teisės įrašyti transliuotą eteryje kūrinį garsus ar vaizdus fiksuojančiais prietaisais. Tačiau Sąjungos šalių įstatymai gali nustatyti režimą, taikomą trumpalaikiams įrašams, kuriuos radijo transliavimo organizacija daro savo lėšomis ir savo laidoms. Dėl tokių įrašų išimtinio dokumentinio pobūdžio minėti įstatymai gali leisti saugoti šiuos įrašus oficialiuose archyvuose.

11ter straipsnis

1. Literatūros ir meno kūrinių autoriai turi išimtinę teisę leisti:
 - i) viešai rašikiai skaityti jų kūrinius, įskaitant skaitymą bet kokiais būdais ir priemonėmis;
 - ii) bet kaip viešai skelbti tokį jų kūrinių skaitymą visuomenei.
2. Tokias pat teises literatūros kūrinių autoriai turi dėl savo kūrinių vertimų per visą jų teisių į originalius kūrinius galiojimo laiką.

12 straipsnis

Literatūros ir meno kūrinių autoriai turi išimtinę teisę leisti adaptuoti, aranžuoti ir kitaip perdirbti savo kūrinius.

13 straipsnis

1. Kiekviena Sąjungos šalis gali nusistatyti išlygas ir sąlygas dėl išimtinės teisės, kuri suteikiama muzikos kūriniui ir bet kokio teksto autoriui, kuris jau davė leidimą įrašyti jį kartu su muzikos kūriniu, leisti muzikos kūrinių kartu su tekstu, jeigu šis yra, įrašą; tačiau visos išlygos ir sąlygos taikomos tik tose šalyse, kurios jas nustatė, ir jokia būdu negali pažeisti šių autorių teisės gauti teisingą honorarą, kurį, nesant susitarimo, nustato kompetentinga institucija.
2. Vadovaujantis 1928 m. birželio 2 d. Romoje ir 1948 m. birželio 26 d. Briuselyje pasirašytų Konvencijų 13 straipsnio 3 dalimi, bet kurioje Sąjungos šalyje padaryti muzikos kūrinių įrašai gali būti atgaminti šioje šalyje be muzikos kūrinių autoriaus leidimo, kol baigsis dvejų metų terminas, kuris skaičiuojamas nuo šio akto įsigaliojimo toje šalyje dienos.
3. Įrašai, padaryti vadovaujantis šio straipsnio 1 ir 2 dalimis ir be suinteresuotų šalių leidimo įvežti į šalį, kurioje jie laikomi neteisėtais, turi būti konfiskuojami.

14 straipsnis

1. Literatūros ir meno kūrinių autoriai turi išimtinę teisę leisti:
 - i) šių kūrinių kinematografinį perdirbimą ir atgaminimą bei tokiu būdu perdirbtų ar atgamintų kūrinių platinimą;
 - ii) tokiu būdu perdirbtų ar atgamintų kūrinių viešą atlikimą ir demonstravimą bei viešą paskelbimą visuomenei laidais.
2. Pagal literatūros ar meno kūrinių sukurtą kinematografijos kūrinių perdirbti į kokios nors kitos meninės formos kūrinių, be jo autoriaus, turi leisti ir originalaus kūrinių autorius.
3. 13 straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos.

14bis straipsnis

1. Nepažeidžiant bet kokio kūrinių, kuris galėtų būti perdirbtas ar atgamintas, autorinės teisės, kinematografijos kūrinių saugomas kaip originalus kūrinių. Kinematografijos kūrinių autorinės teisės savininkas turi tas pačias teises kaip ir originalaus kūrinių autorius, įskaitant 14 straipsnyje numatytas teises.
2. a) Kinematografijos kūrinių autorinės teisės nuosavybės klausimus reguliuoja šalies, kurioje reikalaujama apsaugos, įstatymai.
- b) Tačiau tose Sąjungos šalyse, kurių įstatymai prie kinematografijos kūrinių autorinės teisės savininkų priskiria autorius, prisidėjusius prie kūrinių sukūrimo, galioja nuostata, kad šie autoriai, jei jie įsipareigojo prisidėti prie sukūrimo ir nėra jokios priešingos ar specialios sąlygos, negali prieštarauti, kad tie kūriniai būtų atgaminami, platinami, viešai atliekami ir demonstruojami, viešai skelbiami laidais, transliuojami eteryje ar kitaip viešai skelbiami visuomenei arba kad būtų subtitruojami ar dubliuojami tokių kūrinių tekstai.

c) Ar šio straipsnio 2 dalies b punkto taikymui būtinas minėtas įsipareigojimas turi būti išreikštas raštišku susitarimu ar tokios pat teisinės galios raštišku aktu, nustato šalies, kurioje yra kinematografijos kūrinio gamintojo būstinė ar nuolatinė gyvenamoji vieta, įstatymai. Tačiau Sąjungos šalies, kurioje reikalaujama apsaugos, įstatymams suteikiama teisė nustatyti, kad toks įsipareigojimas turi būti išreikštas raštišku susitarimu ar tokios pat teisinės galios raštišku aktu. Šalys, kurios naudojasi šia teise, praneša apie tai Generaliniam direktoriui raštišku pareiškimu, apie kurį jis nedelsdamas praneša visoms kitoms Sąjungos šalims.

d) Sąvoka „priešinga ar speciali sąlyga“ reiškia bet kokią ribojančią sąlygą, susijusią su anksčiau paminėtu įsipareigojimu.

3. Jei nacionaliniai įstatymai nenustato kitaip, šio straipsnio 2 dalies b punkto nuostatos netaikomos scenarijų, dialogų ir muzikos kūrinių, sukurtų kinematografijos kūriniui pastatyti, autoriams ar šio kūrinio režisieriui. Tačiau tos Sąjungos šalys, kurių įstatymų nuostatos nenumato šio straipsnio 2 dalies b punkto taikyti tokiam režisieriui, praneša apie tai Generaliniam direktoriui raštišku pareiškimu, apie kurį jis nedelsdamas praneša visoms kitoms Sąjungos šalims.

14ter straipsnis

1. Meno kūrinių ir rašytojų bei kompozitorių rankraščių originalų atžvilgiu autorius, o po jo mirties šalies nacionalinių įstatymų įgaliojimo asmenys ar institucijos turi neatimamą teisę į dalį pajamų, gaunamų kiekvieną kartą pardavus kūrinį, kai parduodama po pirmo teisių į tą kūrinį perleidimo, atlikto paties kūrinio autoriaus.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytos apsaugos galima reikalauti bet kurioje iš Sąjungos šalių tik tada, jei tai leidžia šalies, kuriai priklauso autorius, įstatymai ir tik tiek, kiek leidžia apsaugos reikalavimo iškelimo šalies įstatymai.

3. Piniginių sumų dydžius ir jų surinkimo tvarką nustato šalies nacionaliniai įstatymai.

15 straipsnis

1. Kad šios Konvencijos saugomų literatūros ar meno kūrinių autorius, jei neįrodyta priešingai, būtų juo ir laikomas ir dėl to, pažeidus jo teises, galėtų apginti jas Sąjungos šalių teismuose, pakanka, kad autoriaus vardas būtų įprastu būdu nurodytas kūrinyje. Ši straipsnio dalis taikoma, net jei nurodytas vardas yra pseudonimas, kai šis autorius prisiimtas pseudonimas nekelia abejonių dėl tikrojo autoriaus vardo.

2. Jei neįrodyta priešingai, laikoma, kad fizinis ar juridinis asmuo, kurio vardas įprastu būdu nurodomas kinematografijos kūrinyje, yra šio kūrinio gamintojas.

3. Anonimiškai ir pseudonimu paskelbtų kūrinių, išskyrus nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, leidėjas, kurio vardas nurodomas kūrinyje, laikomas, jei neįrodyta priešingai, autoriaus atstovu ir turėdamas šį statusą turi teisę ginti autoriaus teises ir garantuoti jų įgyvendinimą. Šios dalies nuostatos nustoja galioti, kai autorius atskleidžia savo tikrąjį vardą ir pareiškia apie savo kūrinio autorystę.

4. a) Dėl nepaskelbtų kūrinių, kurių autorius yra nežinomas, bet yra priežasčių manyti, kad jis yra Sąjungos šalies pilietis, šios šalies įstatymams suteikiama teisė paskirti kompetentingą instituciją, kuri atstovautų autoriui ir turėtų teisę ginti jo teises ir garantuoti jų įgyvendinimą Sąjungos šalyse.

b) Sąjungos šalys, kurios, vadovaudamosi šia nuostata, paskyrė tokią instituciją, praneša apie tai Generaliniam direktoriui raštišku pareiškimu, pateikdamos visą su tokiu būdu paskirta institucija susijusią informaciją. Generalinis direktorius nedelsdamas praneša apie šį pareiškimą visoms kitoms Sąjungos šalims.

16 straipsnis

1. Neteisėti kūrinių egzemplioriai turi būti konfiskuojami bet kurioje Sąjungos šalyje, kurioje tokiam kūriniui taikoma teisinė apsauga.
2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos taip pat taikomos kūrinių egzemplioriams, gaunamiems iš šalies, kurioje kūrinys nėra saugomas ar nustojo būti saugomas.
3. Konfiskuojama vadovaujantis kiekvienos atskiros šalies įstatymais.

17 straipsnis

Šios Konvencijos nuostatos jokių būdu negali turėti įtakos bet kurios Sąjungos šalies vyriausybės teisei pagal įstatymus ar administracine tvarka leisti, kontroliuoti ar drausti platinti, atlikti, demonstruoti ar pastatyti bet kokį kūrinių, dėl kurio kompetentinga institucija pripažįsta būtinybę pasinaudoti šia teise.

18 straipsnis

1. Ši Konvencija taikoma visiems kūriniams, kurių apsaugos terminas jos įsigaliojimo metu dar nėra pasibaigęs ir dėl to jie dar nėra tapę visuomenės nuosavybe kilmės šalyje.
2. Tačiau jei pasibaigus anksčiau nustatytam apsaugos terminui kūrinys tapo visuomenės nuosavybe šalyje, kurioje reikalaujama apsaugos, tam kūriniui apsauga iš naujo nesuteikiama.
3. Šis principas taikomas pagal nuostatas, numatytas specialiose šiam tikslui Sąjungos šalių pasirašytose konvencijose ar konvencijose, kurias Sąjungos šalys dar pasirašys. Jei tokių nuostatų nėra, kiekviena šalis savo nuožiūra nustato šio principo taikymo sąlygas.
4. Šio straipsnio nuostatos taikomos ir tuo atveju, kai naujos šalys prisijungia prie Sąjungos, taip pat kai apsauga plečiama vadovaujantis 7 straipsniu arba kai atsisakoma išlygų.

19 straipsnis

Šios Konvencijos nuostatos neužkerta kelio reikalauti bet kokios platesnės apsaugos, kuri gali būti Sąjungos šalies įstatymų nustatyta.

20 straipsnis

Sąjungos šalių vyriausybės turi teisę sudaryti specialius susitarimus, jei tokie susitarimai suteiktų autoriams platesnes nei šioje Konvencijoje nustatytos teises arba numatytų kitas nuostatas, neprieštaraujančias šiai Konvencijai. Galiojančių susitarimų nuostatos, kurios atitinka šias sąlygas, taikomos ir toliau.

21 straipsnis

1. Specialios nuostatos besivystančioms šalims nurodytos Priede.
2. Pagal 28 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatas Priedas sudaro neatskiriamą šio akto dalį.

22 straipsnis

1. a) Sąjunga turi Asamblėją, į kurią įeina Sąjungos šalys, priėmusios įsipareigojimus pagal 22–26 straipsnius.
b) Kiekvienos šalies vyriausybei atstovauja vienas delegatas, kuris gali turėti savo pavaduotoją, patarėją ir ekspertų.
c) Kiekvienos delegacijos išlaidos tenka ją sudariusiai vyriausybei.
2. a) Asamblėja:
i) sprendžia visus su Sąjungos išsaugojimu ir tolesniu plėtojimu bei su šios Konvencijos įgyvendinimu susijusius klausimus;

ii) duoda nurodymus Tarptautiniam intelektualinės nuosavybės biurui (toliau vadinamam Tarptautiniu biuru), numatytam Konvencijoje, kuri įsteigia Pasaulinę intelektualinės nuosavybės organizaciją (toliau vadinama Organizacija), dėl peržiūrėjimo konferencijų rengimo kartu atsižvelgdama į Sąjungos šalių, kurios nėra priėmusios įsipareigojimų pagal šios Konvencijos 22–26 straipsnius, pastabas;

iii) peržiūri ir tvirtina su Sąjunga susijusias Organizacijos Generalinio direktoriaus ataskaitas bei veiklą ir teikia jam visas būtinas instrukcijas Sąjungos kompetencijai priskirtais klausimais;

iv) renka Asamblėjos vykdomojo komiteto narius;

v) peržiūri ir tvirtina Vykdomojo komiteto ataskaitas bei veiklą ir teikia jam instrukcijas;

vi) nustato programą ir priima Sąjungos dvejų metų biudžetą bei patvirtina jo finansines apyskaitas;

vii) tvirtina Sąjungos finansinį reglamentą;

viii) steigia Sąjungos funkcionavimui reikalingus ekspertų komitetus ir darbo grupes;

ix) sprendžia, kurias šalis, nesančias Sąjungos narėmis, ir kurias tarpvyriausybines bei tarptautines nevyriausybines organizacijas įsileisti į savo posėdžius kaip stebėtojas;

x) priima šios Konvencijos 22–26 straipsnių pataisas;

xi) atlieka visus kitus reikalingus veiksmus Sąjungos tikslams įgyvendinti;

xii) vykdo visas kitas šioje Konvencijoje numatytas funkcijas;

xiii) esant Asamblėjos sutikimui, įgyvendina teises, kurias jai suteikia Organizaciją įsteigianti Konvencija.

b) Dėl kitas Organizacijos administruojamas sąjungas dominančių klausimų Asamblėja priima nutarimus, pasitarusi su Organizacijos koordinaciniu komitetu.

3. a) Kiekviena šalis Asamblėjos narė turi vieną balsą.

b) Pusė šalių Asamblėjos narių sudaro kворumą.

c) Nepaisydama b punkto nuostatų, jei kurioje nors sesijoje atstovaujamų šalių yra mažiau nei pusė, bet ne mažiau nei viena trečioji visų šalių Asamblėjos narių, Asamblėja gali priimti sprendimus, bet su sąlyga, kad visi tie sprendimai įsigalioja tik tuo atveju, jei yra įvykdomos toliau nurodytos sąlygos, išskyrus sprendimus, susijusius su pačios Asamblėjos darbo tvarka. Tarptautinis biuras pasiunčia minėtus sprendimus toms šalims Asamblėjos narėms, kurios nebuvo joje atstovaujamos, ir pakviečia jas per tris mėnesius nuo tokio sprendimo pasiuntimo dienos raštu pareikšti, ar jos balsuoja už minėtus sprendimus, ar prieš, ar susilaiko. Jeigu pasibaigus šiam terminui tokiu būdu pareiškusių savo pritarimą, nepritarimą sprendimams ar susilaikymą balsuojant šalių skaičius pasiekia tą, kurio trūko pačios sesijos kворumui, tokie sprendimai įsigalioja su sąlyga, kad tuo pačiu metu išlieka reikalinga dauguma.

d) Vadovaudamasi 26 straipsnio 2 dalies nuostatomis, Asamblėja priima sprendimus dviem trečdaliais balsavime dalyvavusių šalių delegatų balsų.

e) Susilaikymai balsuojant nelaikomi balsais.

f) Delegatas gali atstovauti tik vienai šaliai ir balsuoti tik jos vardu.

g) Sąjungos šalys, nesančios Asamblėjos narėmis, įsileidžiamos į Asamblėjos posėdžius kaip stebėtojos.

4. a) Asamblėja Generalinio direktoriaus šaukimu kartą per dvejus kalendorinius metus susirenka į eilinę sesiją ir, jei nėra jokių išimtinių aplinkybių, tuo pačiu metu ir toje pačioje vietoje kaip ir Organizacijos generalinė asamblėja;

b) Asamblėja Generalinio direktoriaus šaukimu Vykdomajam komitetui arba ketvirtadaliui šalių Asamblėjos narių reikalaujant susirenka į neeilinę sesiją.

5. Asamblėja priima savo procedūros taisykles.

23 straipsnis

1. Asamblėja turi Vykdomąjį komitetą.

2. a) Į Vykdomąjį komitetą įeina šalys, kurias Asamblėja išrenka iš šalių savo narių. Be to, ta šalis, kurios teritorijoje yra Organizacijos būstinė, turi vieną vietą Komiteje pagal pareigas (ex officio), jeigu ji laikosi 25 straipsnio 7 dalies b punkto nuostatų.

b) Kiekvienos šalies Vykdomojo komiteto narės vyriausybei atstovauja vienas delegatas, kuris gali turėti savo pavaduotoją, patarėjų ir ekspertų.

c) Kiekvienos delegacijos išlaidos tenka ją sudariusiai vyriausybei.

3. Šalių Vykdomojo komiteto narių skaičius sudaro vieną ketvirtadalį šalių Asamblėjos narių. Nustatant užpildytinų vietų skaičių, į liekaną, atsirandančią padalijus iš keturių, nekreipiama dėmesio.

4. Asamblėja, rinkdama Vykdomojo komiteto narius, tinkamai atsižvelgia į teisingą geografinį paskirstymą, taip pat į šalių, esančių specialių susitarimų, kurie gali būti sudaryti santykiuose su Sąjunga, dalyvėmis, būtinybę įeiti į Vykdomąjį komitetą.

5. a) Vykdomojo komiteto nariai atlieka savo funkcijas nuo juos išrinkusios Asamblėjos sesijos pabaigos iki kitos eilinės Asamblėjos sesijos pabaigos.

b) Vykdomojo komiteto nariai gali būti perrinkti, bet ne daugiau nei du trečdaliai viso jų skaičiaus.

c) Asamblėja nustato Vykdomojo komiteto narių išrinkimo ir galimo perrinkimo detalias taisykles.

6. a) Vykdomasis komitetas:

i) parengia Asamblėjos darbotvarkės projektą;

ii) teikia Asamblėjai pasiūlymus dėl programos projekto ir Generalinio direktoriaus parengto Sąjungos dvejų metų biudžeto;

iii) panaikintas;

iv) kartu su atitinkamomis pastabomis teikia Asamblėjai periodines Generalinio direktoriaus ataskaitas ir kasmetinius finansų revizijų aktus;

v) vadovaudamasis Asamblėjos nutarimais ir atsižvelgdamas į tarp dviejų eilinių Asamblėjos sesijų susidarancias aplinkybes, imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad Generalinis direktorius vykdytų Sąjungos programą;

vi) vykdo visas kitas pagal šią Konvenciją jam priskirtas funkcijas.

b) Dėl kitas Organizacijos administruojamas sąjungas dominančių klausimų Vykdomasis komitetas priima sprendimus, išklauses Organizacijos koordinacinio komiteto nuomonę.

7. a) Kartą per metus Vykdomasis komitetas Generalinio direktoriaus šaukimu susirenka į eilinę sesiją, jei įmanoma, tuo pačiu metu ir toje pačioje vietoje kaip ir Organizacijos koordinacinis komitetas.

b) Vykdomasis komitetas Generalinio direktoriaus šaukimu susirenka į neeilinę sesiją Generalinio direktoriaus iniciatyva, taip pat jo pirmininko ar vieno ketvirtadalio visų jo narių reikalavimu.

8. a) Kiekviena šalis Vykdomojo komiteto narė turi vieną balsą.

b) Pusė Vykdomojo komiteto narių sudaro kворumą.

c) Sprendimus Komitetas priima paprasta balsavusiųjų dauguma.

d) Susilaikymai balsuojant nelaikomi balsais.

e) Delegatas gali atstovauti tik vienai šaliai ir balsuoti tik jos vardu.

9. Sąjungos šalys, nesančios Vykdomojo komiteto narėmis, įsileidžiamos į jo posėdžius kaip stebėtojos.

10. Vykdomasis komitetas priima savo procedūros taisykles.

24 straipsnis

1. a) Sąjungos administracinius uždavinius įgyvendina Tarptautinis biuras, kuris yra Sąjungos biuro, sujungto su Sąjungos biuru, įsteigtu Tarptautinės konvencijos dėl pramoninės nuosavybės apsaugos, perėmėjas.

b) konkrečiai Tarptautinis biuras atlieka įvairių Sąjungos institucijų sekretoriato funkcijas.

- c) Organizacijos Generalinis direktorius yra svarbiausias Sąjungos pareigūnas ir atstovauja Sąjungai.
2. Tarptautinis biuras renka ir skelbia su autorinių teisių apsauga susijusią informaciją. Kiekviena Sąjungos šalis nedelsdama perduoda Tarptautiniam biurui visų naujų įstatymų ir oficialių aktų, susijusių su autorinių teisių apsauga, tekstus.
 3. Tarptautinis biuras leidžia mėnesinį žurnalą.
 4. Tarptautinis biuras bet kurios Sąjungos šalies prašymu teikia informaciją autorinių teisių apsaugos klausimais.
 5. Tarptautinis biuras atlieka tyrinėjimus ir teikia paslaugas autorinių teisių apsaugai palengvinti.
 6. Generalinis direktorius ir bet kuris jo paskirtas personalo narys be balsavimo teisės dalyvauja visuose Asamblėjos, Vykdomojo komiteto ir bet kurio ekspertų komiteto ar darbo grupės posėdžiuose. Generalinis direktorius ar jo paskirtas personalo narys pagal savo pareigas yra šių institucijų sekretorius.
 7. a) Vadovaudamasis Asamblėjos nurodymais ir bendradarbiaudamas su Vykdomuoju komitetu, Tarptautinis biuras rengia Konvencijos nuostatų, išskyrus 22–26 straipsnių nuostatas, peržiūrėjimo konferencijas.
 - b) Tarptautinis biuras gali konsultuotis su tarpvyriausybinėmis ir tarptautinėmis nevyriausybinėmis organizacijomis dėl pasirengimo peržiūrėjimo konferencijoms.
 - c) Generalinis direktorius ir jo paskirti asmenys dalyvauja šių konferencijų darbe be balso teisės.
8. Tarptautinis biuras vykdo bet kokius kitus jam pavestus uždavinius.

25 straipsnis

1. a) Sąjunga turi biudžetą.
 - b) Į Sąjungos biudžetą įeina Sąjungos pajamos ir išlaidos, jos įnašas į sąjungų bendrą išlaidų biudžetą, taip pat atitinkamais atvejais atskaitymai į Organizacijos konferencijos biudžetą.
 - c) Bendromis sąjungų išlaidomis laikomos išlaidos, kurios nepriskiriamos išimtinai tik šiai Sąjungai, o priklauso ir kitai ar kitoms Organizacijos administruojamoms sąjungoms. Sąjungos dalis bendrosiose išlaidose proporcingai atitinka jos suinteresuotumą tokiomis išlaidomis.
2. Sąjungos biudžetas priimamas tinkamai atsižvelgiant į koordinacijos su kitų Organizacijos administruojamų sąjungų biudžetais reikalavimus.
3. Sąjungos biudžetas finansuojamas iš šių šaltinių:
- i) Sąjungos šalių įnašų;
 - ii) rinkliavų ir mokesčių už Tarptautinio biuro teikiamas su Sąjunga susijusias paslaugas;
 - iii) pajamų, gautų pardavus su Sąjunga susijusius Tarptautinio biuro leidinius ir gautų pardavus teisę į tokius leidinius;
 - iv) dovanų, palikimų ir subsidijų;
 - v) rentos, palūkanų ir įvairių kitų pajamų.
4. a) Siekiant nustatyti įnašą į biudžetą, kiekviena Sąjungos šalis priskiriama tam tikrai klasei ir moka savo metinį įnašą, remdamasi nustatytu vienetų skaičiumi:
I klasė.....	25
II klasė	20
III klasė	15
IV klasė.....	10
V klasė	5
VI klasė.....	3
VII klasė.....	1
- b) Kiekviena šalis, nepadarusi to anksčiau, savo ratifikavimo ar prisijungimo dokumento deponavimo metu nurodo klasę, kuriai ji norėtų priklausyti. Bet kuri šalis gali pakeisti klasę. Jei

šalis pasirenka žemesnę klasę, ji turi paskelbti apie tai vienoje iš eilinių Asamblėjos sesijų. Bet kuris toks pakeitimas įsigalioja po sesijos einančių kalendorinių metų pradžioje.

c) Kiekvienos šalies metinis įnašas lygus sumai, kuri su visa visų šalių į metinį Sąjungos biudžetą įmokėtina suma santykiauja taip pat, kaip jos vienetų skaičius su visų įnašus mokančių šalių bendra vienetų suma.

d) Įnašai turi būti sumokėti nuo kiekvienų metų sausio 1 dienos.

e) Šalis, kuri delsia sumokėti savo įnašus, netenka balso teisės tose Sąjungos institucijose, kurių nare ji yra, jei jos skola lygi ar viršija tą įnašų sumą, kurią ji turėjo sumokėti už dvejus pilnus ankstesnius metus. Tačiau bet kuri Sąjungos institucija gali leisti tokiai šaliai ir toliau turėti balso teisę šioje institucijoje, jei ir iki to momento, kol ji yra įsitikinusi, kad sumokėjimo uždelsimą sąlygojo išimtinės ir neišvengiamos aplinkybės.

f) Jei biudžetas nepriimtas iki naujo finansinio periodo pradžios, tai pagal finansų reglamento nustatytą tvarką veikia ankstesnių metų dydžio biudžetas.

5. Generalinis direktorius nustato rinkliavų ir mokesčių už su Sąjunga susijusias Tarptautinio biuro teikiamas paslaugas dydį ir pateikia apie tai ataskaitą Asamblėjai ir Vykdomajam komitetui.

6. a) Sąjunga turi apyvartinių lėšų fondą, sudaromą iš kiekvienos Sąjungos šalies mokamos vienkartinės įmokos. Jei šio fondo nebepakanka, jis gali būti padidintas Asamblėjos sprendimu.

b) Kiekvienos šalies pradinės įmokos į minėtą fondą dydis ar jos dalis didinant šį fondą yra proporcingi tos šalies įnašui už tuos metus, kuriais fondas yra įsteigtas arba kuriais yra priimtas sprendimas jį padidinti.

c) Šią proporciją ir mokėjimo sąlygas nustato Asamblėja Generalinio direktoriaus siūlymu, pasitarusi su Organizacijos koordinaciniu komitetu.

7. a) Susitarime dėl būstinės, sudarytame su šalimi, kurios teritorijoje yra Organizacijos būstinė, nustatoma, kad jei apyvartinių lėšų fondas yra nepakankamas, ši šalis teikia avansus. Avansų dydį ir jų suteikimo sąlygas kiekvienu atveju nustato atskiri tokios šalies ir Organizacijos susitarimai. Kol galioja šalies įsipareigojimas teikti avansus, ji turi vieną vietą Vykdomajame komitete pagal pareigas (ex officio).

b) 7 dalies a punkte nurodyta šalis ir Organizacija kiekviena atskirai turi teisę panaikinti įsipareigojimą teikti avansus, priimdama dėl to raštišką pareiškimą. Toks panaikinimas įsigalioja praėjus trejiems metams po metų, kuriais jis buvo pareikštas, pabaigos.

8. Vadovaudamasi finansų reglamentu, finansinę reviziją atlieka viena ar daugiau Sąjungos šalių arba nepriklausomi revizoriai. Revizorius jų sutikimu paskiria Asamblėja.

26 straipsnis

1. Pasiūlymai dėl 22, 23, 24, 25 ir šio straipsnio pataisų gali būti teikiami bet kurios šalies Asamblėjos narės, Vykdomojo komiteto ar Generalinio direktoriaus iniciatyva. Generalinis direktorius viešai paskelbia apie tokius pasiūlymus šalims Asamblėjos narėms mažiausiai prieš šešis mėnesius iki pasiūlymų svarstymo Asamblėjoje.

2. Asamblėja priima šio straipsnio 1 dalyje nurodytų straipsnių pataisas. Pataisos priimamos trim ketvirtadaliais balsavime dalyvavusių Asamblėjos narių balsų, o 22 straipsnio ir šios dalies pataisos – keturiais penktadaliais balsavime dalyvavusių Asamblėjos narių balsų.

3. Bet kokia šio straipsnio 1 dalyje nurodytų straipsnių pataisa įsigalioja praėjus vienam mėnesiui po to, kai Generalinis direktorius gavo raštiškus pranešimus apie priėmimą, priimtus vadovaujantis atitinkamomis konstitucinėmis normomis, iš trijų ketvirtadalių šalių Asamblėjos narių tuo laiku, kai Asamblėja priėmė pataisą. Bet kokia tokiu būdu priimta minėtų straipsnių pataisa įpareigoja visas šalis, kurios pataisos įsigaliojimo metu yra Asamblėjos narės ar kurios jomis taps vėliau, su sąlyga, kad bet kokia Sąjungos šalių finansinius įsipareigojimus padidinanti pataisa įpareigoja tik tas šalis, kurios yra pranešusios apie tokios pataisos priėmimą.

27 straipsnis

1. Ši Konvencija teikiama peržiūrėti siekiant įtraukti pataisus Sąjungos sistemai tobulinti.
2. Tam kiekvienoje Sąjungos šalyje iš eilės rengiamos konferencijos ir jose dalyvauja Sąjungos šalių delegatai.
3. Vadovaujantis 26 straipsnio nuostatomis, kurios taikomos 22–26 straipsnių pataisoms, bet koks šio akto, įskaitant ir Priedą, peržiūrėjimas atliekamas remiantis balsavime dalyvaujančių narių vienbalsiškumo principu.

28 straipsnis

1. a) Kiekviena Sąjungos šalis, pasirašiusi šį aktą, gali jį ratifikuoti, o šalis, nepasirašiusi šio akto, gali prie jo prisijungti. Ratifikavimo ar prisijungimo dokumentai deponuojami Generaliniam direktoriui.

b) Kiekviena Sąjungos šalis savo ratifikavimo ar prisijungimo dokumente gali pareikšti, kad ratifikavimas ar prisijungimas neapima 1–21 straipsnių ir Priedo; tačiau jeigu šalis jau anksčiau yra priėmusi pareiškimą pagal Priedo VI straipsnio 1 dalį, ji minėtame dokumente gali pareikšti tik apie tai, kad ratifikavimas ar prisijungimas neapima 1–20 straipsnių.

c) Kiekviena Sąjungos šalis, kuri pagal šios dalies b punktą į savo ratifikavimo ar prisijungimo galiojimo sritį neįtraukė tame punkte nurodytų nuostatų, bet kada vėliau gali pareikšti, kad ji praplečia savo ratifikavimo ar prisijungimo galiojimo sritį ir įtraukia į ją tas nuostatas. Toks pareiškimas deponuojamas Generaliniam direktoriui.

2. a) 1–21 straipsniai ir Priedas įsigalioja praėjus trims mėnesiams po šių dviejų sąlygų įvykdymo:

i) kai bent penkios Sąjungos šalys yra ratifikavusios šį aktą ar prisijungusios prie jo be šio straipsnio 1 dalies b punkte numatytų pareiškimų;

ii) kai Prancūzija, Ispanija, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė ir Jungtinės Amerikos Valstijos yra priėmusios išpareigojimus pagal Pasaulinę autorinių teisių konvenciją, peržiūrėtą 1971 m. liepos 24 d. Paryžiuje.

b) Šios dalies a punkte nurodytas įsigaliojimas taikomas toms Sąjungos šalims, kurios mažiausiai prieš tris mėnesius iki minėto įsigaliojimo yra deponavusios ratifikavimo ar prisijungimo dokumentus be 1 dalies b punkte numatyto pareiškimo.

c) Bet kuriai Sąjungos šaliai, kuriai netaikomos b punkto nuostatos ir kuri ratifikuoja šį aktą ar prisijungia prie jo be 1 dalies b punkte numatyto pareiškimo, 1–21 straipsniai ir Priedas įsigalioja praėjus trims mėnesiams po to, kai Generalinis direktorius paskelbė apie atitinkamų ratifikavimo ar prisijungimo dokumentų deponavimą, jei tik deponuojamame dokumente nėra nurodyta vėlesnė įsigaliojimo data. Jei tokia data nurodyta, 1–21 straipsniai ir Priedas tai šaliai įsigalioja nurodytuoju laiku.

d) Nuostatos, įtvirtintos a ir c punktuose, nedaro įtakos Priedo VI straipsnio taikymui.

3. Bet kuriai Sąjungos šaliai, kuri ratifikuoja šį aktą ar prisijungia prie jo su 1 dalies b punkte numatytu pareiškimu ar be jo, 22–38 straipsniai įsigalioja praėjus trims mėnesiams po to, kai Generalinis direktorius paskelbė apie atitinkamo ratifikavimo ar prisijungimo dokumento deponavimą, jei tik deponuojamame dokumente nėra nurodyta vėlesnė įsigaliojimo data. Jei tokia data nurodyta, 22–38 straipsniai tai šaliai įsigalioja nurodytuoju laiku.

29 straipsnis

1. Bet kuri šalis, nesanti Sąjungos nare, gali prisijungti prie šio akto ir tokiu būdu tapti Konvencijos šalimi ir Sąjungos nare. Prisijungimo dokumentai deponuojami Generaliniam direktoriui.

2. a) Vadovaujantis b punktu, ši Konvencija bet kuriai šaliai, nesančiai Sąjungos nare, įsigalioja praėjus trims mėnesiams po to, kai Generalinis direktorius paskelbė apie jos prisijungimo

dokumento deponavimą, jei tik deponuojamame dokumente nėra nurodyta vėlesnė įsigaliojimo data. Jei tokia data nurodyta, ši Konvencija tai šaliai įsigalioja nurodytuju laiku.

b) Jei įsigaliojimas pagal a punktą būtų ankstesnis negu 1–21 straipsnio ir Priedo įsigaliojimas pagal 28 straipsnio 2 dalies a punktą, minėtoji šalis vietoj įsipareigojimų pagal 1–21 straipsnius ir Priedą priima šios Konvencijos Briuselio akto 1–20 straipsniuose numatytus įsipareigojimus.

29bis straipsnis

Bet kurios šalies, nepriėmusios šios Konvencijos Stokholmo akto 22–38 straipsniuose numatytų įsipareigojimų, atliktas šio akto ratifikavimas ar prisijungimas prie jo išimtinai Organizaciją įsteigiančios Konvencijos 14 straipsnio 2 dalyje išdėstytais tikslais tolygus minėto Stokholmo akto ratifikavimui ar prisijungimui prie jo su apribojimu, numatytu šio akto 28 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktyje.

30 straipsnis

1. Šio akto ratifikavimas ar prisijungimas prie jo automatiškai reiškia visų šios Konvencijos nuostatų pripažinimą ir pasinaudojimą visais jos teikiamais pranašumais, išskyrus išimtis, numatytas šio straipsnio 2 dalyje, 28 straipsnio 1 dalies b punkte, 33 straipsnio 2 dalyje ir Priede.

2. a) Vadovaudamasi Priedo V straipsnio 2 dalimi, bet kuri Sąjungos šalis, ratifikuojanti šį aktą ar prisijungianti prie jo, gali išlaikyti jos anksčiau suformuluotų išlygų teikiamą pranašumą su sąlyga, kad ši šalis apie tai pareiškia savo ratifikavimo ar prisijungimo dokumento deponavimo metu.

b) Vadovaudamasi Priedo V straipsnio 2 dalimi, bet kuri šalis, nesanti Sąjungos nare, prisijungdama prie šios Konvencijos, gali pareikšti, kad ji ketina bent jau laikinai pakeisti šio akto 8 straipsnį dėl vertimo teisės 1886 metais priimtos ir 1896 metais Paryžiuje papildytos Sąjungos konvencijos 5 straipsnio nuostatų, aiškiai suprasdama, kad minėtos nuostatos taikomos tik vertimams į toje šalyje visų vartojamą kalbą. Vadovaudamasi Priedo I straipsnio 6 dalies b punktu, bet kuri šalis turi teisę kūrinių, kurių kilmės šalis yra tokia išlyga besinaudojanti šalis, vertimo teisei taikyti apsaugą, kuri lygiavertė tai, kurią taiko minėtoji kilmės šalis.

c) Bet kuri šalis bet kuriuo laiku gali panaikinti tokias išlygas, priimdama pareiškimą, adresuotą Generaliniam direktoriui.

31 straipsnis

1. Bet kuri šalis savo ratifikavimo ar prisijungimo dokumente gali pareikšti arba bet kada vėliau raštu pranešti Generaliniam direktoriui apie tai, kad ši Konvencija taikoma pareiškime ar pranešime nurodytose teritorijose ar jų dalyje, už kurių tarptautinius santykius ši šalis yra atsakinga.

2. Bet kuri šalis, priėmusi tokį pareiškimą ar pateikusi tokį pranešimą, bet kuriuo metu gali pranešti Generaliniam direktoriui, kad ši Konvencija daugiau nebetaikoma tokiose teritorijose ar jų dalyje.

3. a) Bet koks pagal šio straipsnio 1 dalį priimtas pareiškimas įsigalioja tuo pačiu metu kaip ir ratifikavimas ar prisijungimas, į kurių dokumentus šis pareiškimas yra įtrauktas, o bet koks pagal 1 dalį pateiktas pranešimas įsigalioja praėjus trimis mėnesiams po to, kai Generalinis direktorius apie jį paskelbia.

b) Bet koks pagal šio straipsnio 2 dalį pateiktas pranešimas įsigalioja praėjus dvylikai mėnesių po to, kai Generalinis direktorius jį gavo.

4. Šis straipsnis jokių būdu negali būti suprantamas kaip reiškiantis, kad kuri nors Sąjungos šalis tyliai pritaria ar pripažįsta faktinę situaciją dėl teritorijos, kurioje pagal 1 dalyje nurodytą priimtą pareiškimą šią Konvenciją taiko kita Sąjungos šalis.

32 straipsnis

1. Sąjungos šalių tarpusavio santykiuose šis aktas nepažeidžiant jo taikymo ribų pakeičia 1886 m. rugsėjo 9 d. Berno konvenciją ir visus vėlesnius jos peržiūrėjimo aktus. Anksčiau įsigalioję aktai Sąjungos šalių, neratifikavusių šio akto ar neprisijungusių prie jo, tarpusavio santykiuose ir toliau galioja visi ar tiek, kiek pagal ankstesnįjį sakinį, šis aktas nepakeičia jų.

2. Šalys, nesančios Sąjungos narėmis, kurios tampa šio akto šalimi pagal 3 dalies nuostatas, taiko jį bet kuriai Sąjungos šaliai, kuri nėra priėmusi įsipareigojimų pagal šį aktą ar kuri, priimdama įsipareigojimus pagal šį aktą, priėmė 28 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą pareiškimą. Tokios šalys pripažįsta, kad minėtoji Sąjungos šalis santykiuose su jomis:

i) gali taikyti naujausio akto, pagal kurį ji yra priėmusi įsipareigojimus, nuostatas ir

ii) pagal Priedo I straipsnio 6 dalį turi teisę taikyti tokio lygio, kurį nustato minėtas aktas, apsaugą.

3. Kiekviena šalis, pasinaudojusi bet kuria Priedo suteikiama lengvata, gali taikyti su ta lengvata ar tomis lengvatomis, kuriomis ji pasinaudojo, susijusias Priedo nuostatas santykiuose su bet kuria kita Sąjungos šalimi, kuri nėra priėmusi įsipareigojimų pagal šį aktą, su sąlyga, kad tokia šalis sutinka su šių nuostatų taikymu.

33 straipsnis

1. Bet koks tarp dviejų ar daugiau Sąjungos šalių kilęs ginčas, susijęs su šios Konvencijos aiškinimu bei taikymu ir neišspręstas derybomis, gali būti bet kurios suinteresuotų šalių iniciatyva perduotas Tarptautiniam teismui, paduodant pagal Teismo statutą pareiškimą, jei tik suinteresuotosios šalys nesusitaria dėl kitokio ginčo išsprendimo būdo. Šalis, perduodanti ginčą teismui, praneša apie tai Tarptautiniam biurui; Tarptautinis biuras informuoja apie tai kitas Sąjungos šalis*.

2. Bet kuri šalis šio akto pasirašymo ar ratifikavimo arba prisijungimo dokumentų deponavimo metu gali pareikšti, kad ji nelaiko savęs susaistyta šio straipsnio 1 dalies nuostatų. 1 dalies nuostatos netaikomos bet kokiam tarp tokios šalies ir bet kurios kitos Sąjungos šalies kilusiam ginčui.

3. Bet kuri šalis, priėmusi šio straipsnio 2 dalyje numatytą pareiškimą, gali bet kuriuo metu jį panaikinti, pateikdama pranešimą, adresuotą Generaliniam direktoriui.

34 straipsnis

1. Vadovaujantis 29-bis straipsniu, nė viena šalis negali ratifikuoti ankstesnių šios Konvencijos aktų ar prisijungti prie jų po to, kai įsigalioja 1-21 straipsniai ir Priedas.

2. Po to, kai įsigalioja 1-21 straipsniai ir Priedas, nė viena šalis negali priimti pareiškimo, numatyto prie Stokholmo akto pridėto Protokolo dėl besivystančių šalių 5 straipsnyje.

35 straipsnis

1. Ši Konvencija galioja neribotą laiką.

2. Bet kuri šalis gali denonsuoti šį aktą pateikdama pranešimą, adresuotą Generaliniam direktoriui. Šis denonsavimas taip pat reiškia visų ankstesnių aktų denonsavimą ir galioja tik denonsuojančiai šaliai, o kitoms Sąjungos šalims Konvencija galioja visa ir turi būti vykdoma.

3. Denonsavimas įsigalioja praėjus vieneriems metams po to, kai Generalinis direktorius gavo minėtąjį pranešimą.

* Lietuvos Respublika nelaiko savęs susaistyta Konvencijos 33 straipsnio pirmosios dalies nuostatų (...). (Žin., 1994, Nr. 60-1198)

4. Šio straipsnio numatyta denonsavimo teise jokia šalis negali pasinaudoti iki penkerių metų termino, skaičiuojamo nuo tos datos, kada šalis tapo Sąjungos nare, pabaigos.

36 straipsnis

1. Kiekviena šios Konvencijos šalis, vadovaudamasi savo Konstitucija, įsipareigoja imtis būtinų priemonių šios Konvencijos taikymui užtikrinti.

2. Įsipareigojimų pagal šią Konvenciją priėmimo metu šalis, vadovaudamasi savo įstatymais, turi būti pasirengusi vykdyti šios Konvencijos nuostatas.

37 straipsnis

1. a) Pasirašomas vienas šio akto egzempliorius prancūzų ir anglų kalbomis ir pagal 2 dalį deponuojamas Generaliniam direktoriui.

b) Oficialius tekstus arabų, vokiečių, italų, portugalų ir ispanų kalbomis, taip pat visomis kitomis kalbomis, kurias gali nustatyti Asamblėja, tvirtina Generalinis direktorius, pasitaręs su suinteresuotomis vyriausybėmis.

c) Jei yra skirtingų nuomonių dėl įvairių tekstų aiškinimo, pirmenybė teikiama tekstui prancūzų kalba.

2. Šis aktas išlieka atviras pasirašyti iki 1972 m. sausio 31 d. Iki to laiko šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas egzempliorius deponuojamas Prancūzijos Respublikos vyriausybei.

3. Generalinis direktorius patvirtina ir pasiunčia dvi šio akto pasirašyto teksto kopijas visų Sąjungos šalių vyriausybėms ir, jei prašo, bet kurios kitos šalies vyriausybei.

4. Generalinis direktorius registruoja šį aktą Jungtinių Tautų Organizacijos Sekretoriате.

5. Generalinis direktorius praneša visų Sąjungos šalių vyriausybėms apie bet kokį pasirašymą, ratifikavimo ar prisijungimo dokumentų deponavimą ir apie pareiškimus, įeinančius į šiuos dokumentus ar priimtus pagal 28 straipsnio 1 dalies c punktą, 30 straipsnio 2 dalies a ir b punktus, 33 straipsnio 2 dalį, apie bet kokios šio akto nuostatos įsigaliojimą, denonsavimo pranešimus ir pranešimus, pateiktus pagal 30 straipsnio 2 dalies c punktą, 31 straipsnio 1 ir 2 dalį, 33 straipsnio 3 dalį ir 38 straipsnio 1 dalį, taip pat pagal Priedą.

38 straipsnis

1. Sąjungos šalys, neratifikavusios šio akto, neprišijungusios prie jo ir nepriėmusios įsipareigojimų pagal šios Konvencijos Stokholmo akto 22–26 straipsnius, jei nori, gali iki 1975 m. balandžio 26 d. naudotis teisėmis, numatytomis šiuose straipsniuose, tarsi jos būtų priėmusios tuose straipsniuose nustatytus įsipareigojimus. Bet kuri šalis, norinti naudotis tokiomis teisėmis, dėl to pateikia raštišką pranešimą Generaliniam direktoriui; šis pranešimas įsigalioja nuo jo gavimo datos. Tokios šalys iki šios datos laikomos Asamblėjos narėmis.

2. Kol visos Sąjungos šalys nėra tapusios Organizacijos narėmis, Organizacijos tarptautinis biuras veikia ir kaip Sąjungos biuras, o Generalinis direktorius – kaip šio biuro direktorius.

3. Kai tik visos Sąjungos šalys tampa Organizacijos narėmis, Sąjungos biuro teisės, pareigos ir nuosavybė pereina Organizacijos tarptautiniam biurui.

PRIEDAS

SPECIALIOSIOS NUOSTATOS BESIVYSTANČIOMS ŠALIMS

I straipsnis

1. Bet kuri pagal Jungtinių Tautų Organizacijos Generalinės Asamblėjos praktiką besivystančia laikoma šalis, kuri ratifikuodama šį aktą ar prisijungdama prie jo, kartu ratifikuoja ar prisijungia prie Priedo, kuris yra neatsiejama akto dalis, ir kuri mano, kad dėl savo ekonominės padėties ir socialinių ar kultūrinių poreikių ji nėra pasirengusi tuoj pat taikyti nuostatos, numatančios visų šiame akte nustatytų teisių apsaugą, gali, priimdama pareiškimą, deponuojamą Generaliniam direktoriui, ratifikavimo ar prisijungimo dokumento deponavimo metu arba vadovaudamasi V straipsnio 1 dalies c punktu, bet kada vėliau paskelbti, kad ji ketina pasinaudoti II straipsnyje numatyta lengvata ar III straipsnyje numatyta lengvata arba jomis abiem. Užtuot pasinaudojusi II straipsnyje numatyta lengvata, ji gali priimti pareiškimą pagal V straipsnio 1 dalies a punktą.

2. a) Bet koks pagal 1 dalį priimtas pareiškimas, paskelbtas iki dešimties metų termino, kuris skaičiuojamas nuo 1–21 straipsnių ir šio Priedo įsigaliojimo, pabaigos pagal 28 straipsnio 2 dalį galioja iki šio termino pabaigos. Bet kuris toks pareiškimas gali būti visas ar iš dalies atnaujintas kiekvienų dešimties metų terminui, pateikiant pranešimą, kuris deponuojamas Generaliniam direktoriui, ne vėliau kaip prieš penkiolika ir ne anksčiau kaip prieš tris mėnesius iki tada einančio dešimties metų termino pabaigos.

b) Bet koks pagal 1 dalį priimtas pareiškimas, paskelbtas po dešimties metų termino, skaičiuojamo nuo 1–21 straipsnių ir šio Priedo įsigaliojimo datos, pabaigos pagal 28 straipsnio 2 dalį galioja iki tada einančio dešimties metų termino pabaigos. Bet kuris toks pareiškimas gali būti atnaujintas, kaip numatyta šios dalies a punkto antrajame sakinyje.

3. Bet kuri Sąjungos šalis, kuri pagal 1 dalį nebelaikoma besivystančia šalimi, netenka teisės atnaujinti savo pareiškimą pagal šio straipsnio 2 dalį ir, nepaisant to, ar ji oficialiai panaikina savo pareiškimą, ar ne, nuo tada einančio dešimties metų termino pabaigos ar nuo trejų metų termino, kuris skaičiuojamas nuo tos datos, kai šalis nebelaikoma besivystančia, pabaigos (taikomas tas terminas, kuris pasibaigia vėliau) netenka galimybės pasinaudoti 1 dalyje numatytais lengvatomis.

4. Tais atvejais, kai pasibaigus pagal 1 ir 2 dalį priimto pareiškimo galiojimo terminui yra egzempliorių, paskelbtų pagal šio Priedo nustatytą licenciją, atsarga, šie egzemplioriai gali būti platinami, kol baigsis jų atsarga.

5. Bet kuri šalis, priėmusi įsipareigojimus pagal šio akto nuostatas ir pagal 31 straipsnio 1 dalį deponavusi pareiškimą ar pranešimą dėl šio akto taikymo atskiroje teritorijoje, kurios situacija gali būti laikoma analogiška 1 dalyje nurodytų šalių situacijai, dėl tokios teritorijos gali priimti 1 dalyje nurodytą pareiškimą ir pateikti 2 dalyje nurodytą pranešimą apie atnaujinimą. Kol toks pareiškimas ar pranešimas galioja, šio Priedo nuostatos taikomos teritorijose, dėl kurių jie buvo priimti.

6. a) Tai, kad šalis naudojasi 1 dalyje numatytais lengvatomis, nesuteikia kitai šaliai teisės teikti mažesnę apsaugą negu ši privalo pagal 1–20 straipsnius kūriniams, kurių kilmės šalis yra pirmoji šalis.

b) 30 straipsnio 2 dalies b punkto antrajame sakinyje numatyta teisė taikyti ekvivalentišką apsaugą iki pagal I straipsnio 3 dalį taikomo termino pabaigos negali būti įgyvendinama kūriniams, kurių kilmės šalis yra pagal V straipsnio 1 dalies a punktą pareiškimą priėmusi šalis.

II straipsnis

1. Bet kuri šalis, pareiškusi, kad ji ketina pasinaudoti šiame straipsnyje numatyta lengvata, dėl spausdintų ar analogišku atgaminimo būdu paskelbtų kūrinių turi teisę 8 straipsnyje numatyta

išimtinę vertimo teisę pakeisti toliau nustatytais sąlygomis ir pagal IV straipsnį kompetentingos institucijos išduodamų neišimtinių ir neperduodamų licencijų sistema.

2. a) Pagal 3 dalį, jei pasibaigus nuo kūrinio pirmojo paskelbimo datos skaičiuojamam trejų metų ar ilgesniam minėtos šalies nacionalinių įstatymų apibrėžtam terminui, vertimo teisės savininkas ar jo įgaliotas asmuo nepaskelbė to kūrinio vertimo toje šalyje visų vartojama kalba, bet kuris tos šalies pilietis turi teisę įgyti šio kūrinio vertimo į šią kalbą ir vertimo paskelbimo spausdintu ar analogišku atgaminimo būdu licenciją.

b) Šiame straipsnyje nurodytomis sąlygomis licencija taip pat gali būti išduodama tais atvejais, kai visi vertimo leidimai atitinkama kalba yra parduoti.

3. a) Kai verčiama į kalbą, kuri nėra visų vartojama vienoje ar daugiau išsivysčiusių šalių Sąjungos narių, 2 dalies a punkte nurodytas trejų metų terminas pakeičiamas vienerių metų terminu.

b) Bet kuri 1 dalyje nurodyta šalis, jei yra jos vieningas susitarimas su išsivysčiusiomis šalimis Sąjungos narėmis, kuriose yra ta pati visų vartojama kalba, gali, kai verčiama į šią kalbą, pakeisti 2 dalies a punkte nurodytą trejų metų terminą trumpesniu tame susitarime apibrėžtu terminu, bet ne mažesniu nei vienerių metų. Tačiau ankstesniame sakinyje įtvirtintos nuostatos netaikomos anglų, prancūzų ir ispanų kalboms. Vyriausybės, sudariusios minėtus susitarimus, praneša apie tai Generaliniam direktoriui.

4. a) Pagal šio straipsnio nuostatas po trejų metų gaunamos licencijos negali būti išduotos iki po šių trejų metų einančio papildomo šešių mėnesių termino pabaigos, o po vienerių metų gaunamos licencijos negali būti išduotos iki po šių vienerių metų einančio devynių mėnesių termino pabaigos, skaičiuojant nuo:

i) datos, iki kurios pretenduojantis į licenciją asmuo įvykdo IV straipsnio 1 dalyje nurodytus reikalavimus, arba

ii) datos, iki kurios pretenduojantis į licenciją asmuo, kaip nurodyta IV straipsnio 2 dalyje, išsiunčia įgaliotai išduoti licencijas institucijai pateikto pareiškimo kopijas tais atvejais, kai vertimo teisės savininko tikrasis vardas ar jo adresas nežinomi.

b) Šiame straipsnyje numatyta licencija neišduodama, jeigu per nurodytą šešių ar devynių mėnesių terminą vertimo teisės savininkas ar jo įgaliotas asmuo paskelbia vertimą ta kalba, dėl kurios buvo paduotas pareiškimas.

5. Bet kuri šiame straipsnyje numatyta licencija išduodama tik mokymo, studijų ar tyrinėjimų tikslams.

6. Jei vertimo teisės savininkas ar jo įgaliotas asmuo paskelbia kūrinio vertimą ir nustato kainą, kuri atitinka paprastai toje šalyje nustatomą analogiškų kūrinių kainą, bet kokia pagal šį straipsnį išduota licencija nustoja galioti, jei toks vertimas yra ta pačia kalba ir iš esmės to paties turinio kaip ir pagal licenciją paskelbtas vertimas. Visi iki licencijos galiojimo pabaigos paskelbti egzemplioriai gali būti platinami, kol baigiasi jų atsarga.

7. Daugiausia iš iliustracijų sudarytiems kūriniams licencija, suteikianti teisę versti ir paskelbti šių kūrinių tekstą bei atgaminti ir paskelbti iliustracijas, gali būti išduodama tik tada, kai įvykdytos III straipsnyje numatytos sąlygos.

8. Jokia šiame straipsnyje numatyta licencija negali būti išduodama tais atvejais, kai autorius yra išėmęs iš apyvartos visus savo kūrinio egzempliorius.

9. a) Licencija versti kūrinį, kuris yra spausdintas ar paskelbtas kitu analogišku atgaminimo būdu, taip pat gali būti išduodama bet kuriai radijo ir televizijos organizacijai, kurios būstinė yra 1 dalyje nurodytoje šalyje ir kuri yra pateikusi kompetentingai tos šalies institucijai pareiškimą, jei įvykdytos visos šios sąlygos:

i) verčiama iš egzemplioriaus, kuris paskelbtas ir įsigytas pagal tos šalies įstatymus;

ii) vertimas naudojamas tik radijo ir televizijos laidose, kurių paskirtis yra tik mokyti ar skleisti tam tikrų specializuotų techninių ar mokslinių tyrinėjimų rezultatus konkrečios profesijos specialistams;

iii) vertimas ii papunktyje nurodytais tikslais išimtinai naudojamas teisėtai sukurtose tos šalies teritorijoje gyvenantiems žiūrovams ir klausytojams skirtose radijo ir televizijos laidose, įskaitant laidas, sukurtas naudojant garso ar vaizdo įrašus, padarytus teisėtai ir tik tokioms laidoms;

iv) bet koks vertimo panaudojimas neturi komercinių tikslų.

b) Vertimo, kurį atliko pagal šią dalį licenciją gavusi radijo ar televizijos organizacija, garso ar vaizdo įrašus a punkte nurodytais tikslais ir sąlygomis ir šios organizacijos sutikimu gali panaudoti kita radijo ar televizijos organizacija, kurios būstinė yra toje šalyje, kurios kompetentinga institucija yra išdavusi atitinkamą licenciją.

c) Jei visi a punkte išdėstyti kriterijai ir sąlygos yra vykdomi, radijo ar televizijos organizacijai gali būti išduota licencija versti bet kokią į audiovizualinį įrašą įeinantį tekstą, kai pats įrašas yra padarytas ir paskelbtas tik sisteminio mokymo tikslams.

d) Vadovaujantis a-c punktais, ankstesnių dalių nuostatos taikomos išduodant šioje dalyje numatytą licenciją ir įgyvendinant jos suteikiamas teises.

III straipsnis

1. Bet kuri šalis, pareiškusi, kad ji ketina pasinaudoti šiame straipsnyje numatytais lengvatomis, turi teisę 9 straipsnyje numatytą išimtinę atgaminimo teisę pakeisti toliau nurodytomis sąlygomis ir pagal IV straipsnį kompetentingos institucijos išduodamų neišimtinių ir neperduodamų licencijų sistema.

2. a) Jei dėl kūrinių, kuriems šis straipsnis taikomas pagal 7 dalį, pasibaigus:

i) atitinkamam 3 dalyje nurodytam terminui, kuris skaičiuojamas nuo kūrinio pirmojo leidimo datos, arba

ii) bet kokiam ilgesniam 1 dalyje nurodytos šalies nacionalinių įstatymų apibrėžtam terminui, kuris skaičiuojamas nuo tos pačios datos,

atkūrimo teisės savininkas ar jo įgaliotas asmuo neišplatino šio leidimo egzempliorių tos šalies visuomenei ar nepanaudojo jų sisteminio mokymo tikslams ta kaina, kuri atitinka toje šalyje paprastai nustatomą analogiškų kūrinių kainą, bet kuris tos šalies pilietis gali įgyti licenciją atgaminti ir paskelbti tokį leidimą ta pačia ar mažesne kaina ir naudoti jį sisteminio mokymo tikslams.

b) licencija atgaminti ir paskelbti leidimą, kuris buvo išplatintas, kaip nurodyta a punkte, gali būti išduodama šiame straipsnyje nurodytomis sąlygomis, jei, pasibaigus taikymo terminui, nė vienas sankcionuotas to leidimo egzempliorius per šešis mėnesius nebuvo toje šalyje parduotas visuomenei ar panaudotas sisteminio mokymo tikslams ta kaina, kuri atitinka paprastai toje šalyje nustatomą analogiškų kūrinių kainą.

3. 2 dalies a punkto i papunktyje numatytas terminas yra penkeri metai, išskyrus terminą, taikomą:

i) gamtos ir tikslųjų mokslų, įskaitant matematiką ir techniką, kūriniams, kuriems jis yra treji metai;

ii) grožinės literatūros, poezijos, dramos ir muzikos kūriniams, taip pat meno knygoms, kurioms jis yra septyneri metai.

4. a) Po trejų metų gaunamos licencijos neišduodamos pagal šį straipsnį iki po šių trejų metų einančio papildomo šešių mėnesių termino pabaigos, skaičiuojant nuo:

i) datos, iki kurios pretenduojantis į licenciją asmuo įvykdo IV straipsnio 1 dalyje nurodytus reikalavimus, arba

ii) datos, iki kurios pretenduojantis į licenciją asmuo, kaip nurodyta IV straipsnio 2 dalyje, išsiunčia įgaliotai išduoti licenciją institucijai savo pareiškimo kopijas, tais atvejais, kai atgaminimo teisės savininko tikrasis vardas ar jo adresas nežinomi.

b) Jeigu licencijos gaunamos praėjus kitiems terminams ir taikoma IV straipsnio 2 dalis, tokios licencijos neišduodamos iki po šių terminų einančio papildomo trijų mėnesių termino, skaičiuojamo nuo pareiškimo kopijų išsiuntimo datos, pabaigos.

c) Jeigu per a ir b punktuose nurodytus šešių ar trijų mėnesių terminus buvo, kaip numatyta 2 dalies a punkte, platinami leidimo egzemplioriai, jokia licencija neišduodama pagal šį straipsnį.

d) Jokia licencija neišduodama, jei autorius išėmė iš apyvartos visus to leidimo, į kurio atgaminimo ir leidimo licenciją buvo pretenduojama, egzempliorius.

5. Licencija atgaminti ir paskelbti kūrinio vertimą pagal šį straipsnį neišduodama šiais atvejais:

- i) kai vertimo teisės savininkas ar jo įgaliotas asmuo nėra paskelbę vertimo arba
- ii) kai vertimas yra kalba, kuri nėra visų vartojama šalyje, kurioje pretenduojama į licenciją.

6. Jei atkūrimo teisės savininkas ar jo įgaliotas asmuo 1 dalyje nurodytoje šalyje išplatina kūrinio leidimo egzempliorius visuomenei ar sisteminio mokymo tikslams ta kaina, kuri atitinka paprastai toje šalyje nustatomą analogiškų kūrinių kainą, bet kokia pagal šį straipsnį išduota licencija nustoja galioti, jeigu tas leidimas yra išspausdintas ta pačia kalba ir iš esmės yra to paties turinio kaip ir pagal minėtą licenciją išspausdintas leidimas. Visi iki licencijos galiojimo pabaigos išleisti egzemplioriai gali būti platinami, kol baigiasi jų atsarga.

7. a) Vadovaujantis b punktu, šis straipsnis taikomas kūriniams, kurie yra spausdinti ar paskelbti analogišku atkūrimo būdu.

b) Šis straipsnis taikomas audiovizualiniu būdu atgamintiems teisėtai padarytiems audiovizualiniams įrašams, įskaitant bet kokius į juos įeinančius pagal autorines teises saugomus kūrinius, taip pat bet kokių į juos įeinančių tekstų vertimams į visų vartojamą kalbą toje šalyje, kurioje pretenduojama į licenciją, su sąlyga, kad visais atvejais tie audiovizualiniai įrašai yra padaryti ir paskelbti tik sisteminio mokymo tikslams.

IV straipsnis

1. Licencijos pagal II ar III straipsnius gali būti išduodamos tik, jei asmuo, pretenduojantis į licenciją, remdamasis toje šalyje nustatytais taisyklėmis, įrodo, kad jis kreipėsi į vertimo atlikimo ir paskelbimo teisės savininką ar atgaminimo ir paskelbimo teisės savininką dėl leidimo atlikti minėtus veiksmus ir jam buvo atsakyta arba kad jis, parodęs būtinas pastangas, nesugebėjo nustatyti minėtų teisių savininko. Į licenciją pretenduojantis asmuo kreipimosi dėl licencijos pateikimo metu informuoja apie tai bet kurį 2 dalyje nurodytą nacionalinį ar tarptautinį informacijos centrą.

2. Jeigu neįmanoma nustatyti minėtų teisių savininko, pretenduojantis į licenciją asmuo registruotu oro paštu savo pareiškimo licencijas išduodančiai kompetentingai institucijai kopijas išsiunčia leidėjui, kurio vardas nurodytas kūrinyje, taip pat bet kuriam nacionaliniam ar tarptautiniam informacijos centrui, kuris gali būti nurodomas šalies, kurioje, kaip manoma, leidėjas daugiausia užsiima savo profesine veikla, vyriausybės Generaliniam direktoriui deponuojamame atitinkamame pranešime.

3. Autoriaus vardas nurodomas visuose vertimo ar atgaminimo egzemplioriuose, paskelbtuose pagal II ir III straipsnius išduotą licenciją. Visuose tokiuose egzemplioriuose nurodomas kūrinio pavadinimas. Originalus kūrinio pavadinimas bet kokiomis sąlygomis nurodomas visuose minėtuose egzemplioriuose.

4. a) Jokia pagal II ir III straipsnius išduota licencija netaikoma kūrinio egzempliorių eksportui ir bet kuri tokia licencija galioja tik vertimo ar atitinkamo atgaminimo leidimui tos šalies, kurioje buvo pretenduojama į tą licenciją, teritorijoje.

b) a punkto tikslais eksporto sąvoka apima egzempliorių siuntimą iš bet kurios teritorijos į šalį, kuri dėl šios teritorijos yra priėmusi I straipsnio 5 dalyje nurodytą pareiškimą.

c) Jei šalies, kuri išdavė licenciją pagal II straipsnį atlikti vertimą į bet kurią kalbą, išskyrus anglų, prancūzų ir ispanų kalbas, vyriausybė ar kita organizacija išsiunčia pagal tokią licenciją paskelbtus vertimo egzempliorius į kitą šalį, a punkto tikslais toks egzempliorių išsiuntimas nelaikomas eksportu, jei įvykdytos visos šios sąlygos:

i) gavėjai yra asmenys, esantys šalies, kurios kompetentinga institucija išdavė tokią licenciją, piliečiai, arba tokių asmenų susivienijimai;

ii) egzemplioriai yra skirti mokymo, studijų ir tyrinėjimų tikslams;

iii) egzemplioriai išsiunčiami ir vėliau platinami gavėjams neturint jokių komercinių tikslų;

ir

iv) šalis, į kurią egzemplioriai siunčiami, ir šalis, kurios kompetentinga institucija išdavė licenciją, susitaria leisti gauti, platinti egzempliorius arba ir viena, ir kita, ir šalies, kurioje buvo išduota licencija, vyriausybė apie tokį susitarimą praneša Generaliniam direktoriui.

5. Visuose pagal licenciją, išduotą vadovaujantis II ar III straipsniu, paskelbtuose egzemplioriuose atitinkama kalba nurodoma, kad jie gali būti platinami tik toje šalyje ar toje teritorijoje, kuriai ta licencija taikoma.

6. a) Nacionaliniu lygiu imamasi būtinų priemonių užtikrinti:

i) kad licencija vertimo ar atitinkamai atgaminimo teisės savininko naudai numatytų išmokėti teisingą kompensaciją, kuri būtų suderinta su paprastai laisvose derybose tarp dviejų atitinkamų šalių asmenų licencijoms nustatomomis honorarų normomis; ir

ii) kad kompensacija bus sumokėta ir pervesta: jei yra nustatytos ypatingos nacionalinės valiutos reguliavimo taisyklės, kompetentinga valdžios institucija, pasinaudodama tarptautiniu mechanizmu, turi imtis visų priemonių, kad užtikrintų kompensacijos pakeitimą į tarptautiniu mastu konvertuojamą valiutą ar jos ekvivalentą.

b) Nacionaliniai įstatymai nustato būtinąs priemones, kad būtų užtikrintas teisingas kūrinių vertimas ar atitinkamai tikslus konkretaus leidinio atgaminimas.

V straipsnis

1. a) Bet kuri šalis, turinti teisę priimti pareiškimą, kad ji pasinaudoja II straipsnyje numatyta lengvata, vietoj to šio akto ratifikavimo ar prisijungimo prie jo metu gali:

i) pagal šią nuostatą priimti pareiškimą dėl vertimo teisės, jei šiai šaliai taikomas 30 straipsnio 2 dalies a punktas;

ii) priimti 30 straipsnio 2 dalies b punkto pirmame sakinyje numatytą pareiškimą, jei šiai šaliai netaikomas 30 straipsnio 2 dalies a punktas ir net jei ši šalis yra Sąjungos narė.

b) Jeigu vadovaujantis I straipsnio 1 dalimi kuri nors šalis nebelaikoma besivystančia šalimi, pagal šią dalį priimtas pareiškimas galioja iki termino, taikomo pagal I straipsnio 3 dalį, pabaigos.

c) Bet kuri šalis, priėmusi pareiškimą pagal šią dalį, negali vėliau pasinaudoti II straipsnyje numatyta lengvata, net jei ji panaikintų minėtą pareiškimą.

2. Vadovaujantis 3 dalimi, bet kuri šalis, pasinaudojusi II straipsnyje numatyta lengvata, negali vėliau priimti pareiškimo pagal 1 dalį.

3. Bet kuri šalis, kuri vadovaujantis I straipsnio 1 dalimi nebelaikoma besivystančia šalimi, gali ne vėliau kaip prieš dvejus metus iki pagal I straipsnio 3 dalį taikomo termino pabaigos priimti pareiškimą 30 straipsnio 2 dalies b punkto pirmame sakinyje numatytais tikslais nepaisant to, kad ji yra Sąjungos narė. Toks pareiškimas įsigalioja pasibaigus pagal I straipsnio 3 dalį taikomam terminui.

VI straipsnis

1. Bet kuri Sąjungos šalis nuo šio akto datos ar bet kada anksčiau prieš priimdama 1–21 straipsnių ir Priedo numatytus įsipareigojimus gali pareikšti:

i) kad ji ketina taikyti II ar III arba abiejų straipsnių nuostatas kūriniams, kurių kilmės šalis yra ta šalis, kuri pagal šios dalies ii papunktį leidžia taikyti šiuos straipsnius tokiems kūriniams arba kuri yra priėmusi 1–21 straipsniuose ir šiame Priede numatytus įsipareigojimus, jei tai yra šalis, kuri, jeigu būtų priėmusi 1–21 straipsniuose ir šiame Priede numatytus įsipareigojimus, turėtų teisę pasinaudoti I straipsnio 1 dalyje numatytais lengvatomis; toks pareiškimas vietoj II straipsnio gali remtis V straipsniu;

ii) kad ji, būdama tam tikrų kūrinių kilmės šalis, leidžia kitoms šalims, priėmusioms pareiškimą pagal šios dalies i papunktį arba pateikusioms pranešimą pagal I straipsnį, taikyti tiems kūriniams šį Priedą.

2. Bet koks pagal 1 dalį priimtas pareiškimas turi būti raštiškas ir deponuojamas Generaliniam direktoriui. Šis pareiškimas įsigalioja nuo jo deponavimo datos.

